

Monic tolkt vijf jaar in Nicaragua

In 2000, jaren na haar eerste bezoek aan Nicaragua in 1989, vestigt Monic Schaapveld (49) zich definitief in dit centraal Amerikaanse land. Vijf jaar is zij de vertegenwoordiger van de stedenband Utrecht-León. „Ik volgde mijn toenmalige partner”, vertelt ze. Ze is verknocht aan het land. Vanaf 2006 is zij de enige beëdigde tolk-vertaler Nederlands - Spaans in Nicaragua. Het verhaal van een ondernemend typetje.

door Maureen Bol

Monic Schaapveld krijgt opdrachten van diverse stedenbanden, zoals Eindhoven-Chinandega, Tilburg-Matagalpa, Groningen-San Carlos en Nijmegen-Masaya. Eerst als vertegenwoordigster. Later als tolk - vertaalster na een avondopleiding in Utrecht. Ze is geboren in Aalten. „Ik heb ook een tijdje in Nijmegen gewoond voor een studie Geschiedenis”, vertelt ze op een zonnig terras in Nijmegen, even terug uit Nicaragua. Ze is ook leraar tekenen en handvaardigheid, een vak waar ze weinig meer mee doet.

Waarom Nicaragua?

„Omdat het een interessant land is, er wonen aardige mensen, ik houd van de openheid van de mensen”, klinkt het bedachtzaam. „Voor mij is het een relaxed land. Voor de mensen zelf is het natuurlijk vooral overleven, want de armoede is er groot. Maar desondanks bevallen mij de omgangsvormen tussen de mensen in Nicaragua.” Later in het interview vertelt ze, dat haar vak in Nicaragua voor haar interessanter is dan in Nederland. „Hier kan ik ook vertaalwerk doen, maar daar kan ik op stap met beleidsmedewerkers en mijn kennis en kunde van het land inzetten voor projecten.”

Ze kent het land, de geschiedenis, de mentaliteit en de culturele gewoontes door en door.

Uw advies aan mensen die in Nicaragua een bedrijf willen beginnen?

1. Leer niet alleen het land, maar

Monic Schaapveld (midden) runt in Nicaragua het vertaalbureau Comunica.

foto Eigen foto

- ook de taal goed kennen. Er zijn regels in Nicaragua, net zoals in andere landen, maar die zijn onderhevig aan diverse interpretaties.
- Als je emigreert, hou er dan rekening mee, dat je altijd papieren zult missen die je in je oorspronkelijke land moet aanvragen.
- Een verblijfsvergunning is onontbeerlijk. Je moet bovendien kunnen aantonen, dat je een inkomen hebt.
- Bouw contacten op in Nicaragua, voordat je de stap zet te emigreren.
- Laat jezelf goed informeren van tevoren, vooral als je moet investeren.
- Zoek op internet naar Nederlanders in Nicaragua voor informatie.
- Verwacht geen begeleiding in Nicaragua bij het opzetten van je bedrijf.
- Weet wel dat de mogelijkheden in het land groot zijn.
- Zorg voor een goed plan. Weet wat je wilt.

Wie zijn uw opdrachtgevers?

„Ik merkte al snel dat er behoefte bestaat bij stedenbanden en Nederlandse overheden aan een beëdigd tolk-vertaler.” Daarom heeft Mo-

IN DEN VREEMDE

nic de opleiding in Utrecht gedaan. Haar opdrachtgevers zitten voornamelijk in Nederland op een paar opdrachtgevers na. Haar specialisatie is het thema ontwikke-

lingssamenwerking. Ze werkt onder andere voor FNV Mondiaal, de Nederlandse ambassade, het ministerie van Buitenlandse Zaken (BuZa) en de Inspectie Ontwikkelingssamenwerking en Beleidsevaluatie (IOB). Haar bedrijf Comunica is als eenmanszaak ingeschreven bij de Kamer van Koophandel in Nederland en bij de belastingdienst van Nicaragua.

Hoe komt u aan uw klanten?

„Aan acquisitie doe ik tot nu toe niet.” Maar dankzij haar vele contacten in Nicaragua en in de overheids- en ontwikkelingssamenwerkingswereld in Nederland, komen er opdrachten binnen. Als enig beëdigd tolk-vertaler Nederlands-Spaans heeft ze bovendien een bevoorrechte positie. „Er zijn natuurlijk wel meer tolkenvertalers in Nicaragua, maar die zijn niet beëdigd.”

Hoe is het ondernemersklimaat in uw huidige vaderland?

„Aanvankelijk zag je in de jaren

‘80 vooral medewerkers van ontwikkelingsorganisaties naar het land trekken. Tegenwoordig komen emigranten voor de toeristische sector of gaan koffie verbouwen.” Een verandering die haar meer persoonlijk raakt, is het terugtrekken van de Nederlandse ambassade uit Nicaragua en het inperken van het bilaterale contactenlijstje vanuit overheidswege. Daar staan nu nog 16 landen op. Nicaragua niet meer. Dat betekent waarschijnlijk minder werk voor Schaapveld vanuit die hoek. Toch ziet ze het positief in, want de stedenbanden met Nicaragua gaan gewoon door. Vooral nog heeft ze voldoende te doen. „Ik ben deze maand nog bezig geweest met de vertaling van een evaluatie van meer dan 100 pagina’s.” En dat tijdens haar ‘vakantie’ in Nederland. Wat zijn de grootste frustraties bij het opzetten van een onderneming in Nicaragua?

„Hier in Nederland is alles geregeld, daar niet. Je kunt bijvoorbeeld eventueel een boete verwachten, als je iets mist aan papieren waarvan je niet wist dat je ze moest hebben”, aldus Schaapveld. „In Nicaragua ontbreekt bovendien de arbeidsdiscipline geheel. Bij een verbouwing bijvoorbeeld, moet je altijd controleren of ze aan het werk zijn en of ze alles doen wat ze moeten doen.”

Wanneer keert u terug naar Nederland?

„Eventueel voor familie. Maar verder heb ik geen reden om terug te komen”, zegt ze stellig. Wat ze vooral mist uit Nederland is die bruine boterham met kaas. „En wijn. Die drink je niet zo vaak daar, want die is duur. De nationale drank van Nicaragua is rum. Die is goedkoper dan bier.”

Hoe blijft u op de hoogte van de ontwikkelingen in Nederland?

„De Wereldomroep mailt elke dag Nederlands en internationaal nieuws. Tegenwoordig met internet is dat zo gemakkelijk”, zegt Schaapveld bijna nonchalant. „Internetcafés zijn er genoeg in Nicaragua. Daar gaan de mensen zelf ook veel naar toe.”

Jessica: ‘Soms lag ik onder bureau te slapen’

door Thed Maas

Volhouden en doorzetten. Het zijn eigenschappen die een ondernemer moet hebben, wil hij/zij succesvol worden. Neem Jessica Kappers uit Nijmegen. Tien jaar geleden begon zij met haar bedrijf Liberté Vakantiehuizen.

Het eerste jaar moest er geld bij (‘ik keerde mezelf 500 euro per maand uit’); het tweede jaar speelde ze quitte en pas het derde jaar wist ze met de verhuur van karakteristieke en betaalbare vakantiehuizen - vooral aan de westkust van Frankrijk - beleg op het stokbrood te krijgen.

„We waren zeven dagen per week open van 9.00 tot 21.00 uur. Ik was zo gemotiveerd, maar soms ook zo moe dat ik onder het bureau in slaap viel. Inderdaad, dan denk je wel eens: ‘Waar ben je eigenlijk mee bezig?’”

Jessica met een foto van een van de vakantiehuisen.

foto Theo van Zwam

Jessica studeerde in Nijmegen internationale bedrijfscommunicatie. Na een paar baantjes besloot ze voor zichzelf te beginnen. Samen met haar moeder Liberté - die werd vlak na de bevrijding geboren - reed ze naar Frankrijk op zoek naar vakantiehuizen voor de

verhuur. „We spraken op de markt in Pleubian, Bretagne, een mevrouw aan die artissjokken stond te verkopen met de vraag of ze iemand wist die haar of zijn huis wilde verhuren. „Oui, moi”, zei ze. „Rij zometeen maar achter me aan. Dat was ons

eerste vakantiehuis. Tegenwoordig vinden we ze ook via internet, maar toen was dat nog niet zo ontwikkeld.” Gemiddeld is ze drie weken per jaar in Frankrijk voor een ‘huizencheck’. „Dan bekijken we acht of negen huizen per dag; maken foto’s en aantekeningen en die werken we ’s avonds meteen uit. Anders zie je door de bomen het bos niet meer.”

Ze startte in het Augustinus aan de Graafseweg en zit daar nog steeds. Niet meer alleen: ze heeft inmiddels twee mensen in dienst. Na een jaar had ze 50 vakantiehuisen in de verhuur en anno 2011 zijn dat er ruim 400 (vanaf 200 euro per week).

Kappers liep destijds al wat langer met het idee rond om in Frankrijk vakantiehuizen te gaan verhuren. „Frankrijk is een heel populair vakantie-land. Maar eigenlijk was het de accountant die het beslissende zetje gaf. Die was razend enthous-

siast en zei: ‘Meteen beginnen.’ We hebben toen voor de westkust gekozen. Daar ga je voor een herfstvakantie ook nog naar toe. Bovendien waren in de rest van Frankrijk al genoeg bedrijven actief.” Ze merkt dat er een crisis is, maar er last van hebben is iets anders. „We zien dat mensen later boeken, dat wel. Maar de vakantie is voor de Nederlander heilig hoor. Er zijn wel andere dingen waar we wakker van liggen. Een lekkende olietanker voor de kust van Bretagne. Of een WK in combinatie met mooi weer hier. Dan blijven de mensen thuis. Verlies toch eens, denken wij dan tijdens de wedstrijd. Dan geen de mensen tenminste weer op vakantie.”

Een bijzonder huis?

Ja, Jessica verhuurt het voormalige huis van Hector Malot, schrijver van het beroemde boek ‘Alleen op de wereld’.

www.liberte-vakantiehuizen.nl